

Predikten Jezus en Paulus hetzelfde Evangelie?

Het recht snijden van het Woord van God

www.midactstruths.com

Voor de Bijbelteksten is zeer bewust voor de Statenvertaling gekozen

Opmerking van de vertaler:

Ga naar de website www.bedelingdergenade.nl – kies “Welke Bijbel” – kies “Corrupte Bijbels” en zie de grote verschillen tussen de diverse vertalingen.

Gedurende de laatste twee eeuwen, hebben velen geworsteld met de schijnbare verwarring in het zogenaamde Nieuwe Testament (Zie “Wanneer is het Nieuwe Testament begonnen” op de reeds genoemde website) bij het vergelijken van Paulus zijn brieven, Romeinen tot en met Filemon, met Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Paulus hamert op het evangelie der genade Gods, terwijl de vier evangeliën zwaar lijken te leunen op een koninkrijks boodschap.

Velen hebben geprobeerd dit probleem te verhelpen door het teruglezen van Paulus zijn boodschap van genade in de evangeliën. Het probleem hiermee is dat in de door de Heilige Geest geïnspireerde brieven van Paulus hij steeds opnieuw beweert dat zijn boodschap een Verborgenschap was, het is nooit eerder geopenbaard totdat hij het heeft ontvangen van de opgestane Heer. (Galaten 1:11-12).

Anderen hebben geprobeerd om de boodschap van Jezus en de twaalf apostelen te combineren met de boodschap van Paulus en zeggen dan dat er slechts één evangelie is, daarom, zo zegt men, prediken ze dus allemaal dezelfde boodschap. Dit is eveneens een ernstige fout. Jezus en de apostelen vertelden het volk Israël: “*Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen*”, iets wat we van Paulus nooit hebben gehoord. Predikte Paulus iets anders dan Jezus en de twaalf? Wordt er over meer dan één evangelie gesproken in het Nieuwe Testament? Kan dit alles met elkaar in overeenstemming worden gebracht? Het goede nieuws is dat dit allemaal gemakkelijk te begrijpen is als we de Schrift bestuderen zonder te denken dat het iets zegt wat het in werkelijkheid niet zegt.

De hele Bijbel is door de Heilige Geest (God) geïnspireerd en Paulus benadrukt keer op keer dat zijn boodschap aan hem werd gegeven door de opgestane, verheerlijkte en opgevaren Here Jezus Christus en niet aan hem is doorgegeven door een mens, ook niet door de apostelen. Men kan niet het eerste hoofdstuk van Galaten lezen en dan weggomen met een ander inzicht. Paulus kreeg een speciale boodschap: "Christus en die gekruisigd", iets wat Jezus en de twaalf nooit hebben gepredikt in de vier evangeliën of in de eerste helft van het boek Handelingen. Wat volgt is een uitgebreide blik op Jezus en de twaalf Discipelen in de evangeliën tegenover de brieven van Paulus met een gedetailleerde lijst van Schriftplaatsen die laten zien dat Paulus zijn “evangelie van het kruis” niet werd gepredikt door Jezus en de twaalf.

Laten we beginnen met de betekenis van het woord evangelie. Dit woord is in het Grieks euangelion, wat goed nieuws betekent. Het is een zelfstandig naamwoord en niet een

werkwoord, zoals sommigen hebben geleerd. Paulus maakt het heel duidelijk dat het evangelie, goed nieuws, voor de Heidenen was dat de Messias van Israël voor de zonden van de hele wereld is gestorven en vervolgens is opgestaan uit de dood. Als u dat gelooft, en uw vertrouwen hierin stelt, en niet in uw eigen werken, dan bent u gered.

De duidelijkste inhoud van Paulus zijn evangelie staat in 1 Korintiërs 15:1-4:

"1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Dit is het goede nieuws van het kruis. Wordt dit "gepredikt" als goed nieuws in Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes of in het begin van het boek Handelingen?

Het woord "prediken" wordt in Strong's concordantie op de volgende manier gedefinieerd:

"Om te verkondigen, te vertellen met aandrang, om de boodschap te accepteren samen met waarschuwingen voor de consequenties als het niet wordt geaccepteerd".

Dit is precies hoe Paulus het kruis predikte in 1 Korintiërs 15:1-4:

*"1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; **tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.***

Maar, verwezen Jezus en de twaalf naar het kruis als het goede nieuws in hun dagen? De vier evangeliën laten eigenlijk het tegenovergestelde zien. Het kruis was in werkelijkheid een bron van afschuw voor de apostelen. De nu volgende samenvatting zal Schriftverwijzingen laten zien in de vier evangeliën in verband met de dood van Christus en wat de passages werkelijk zegt over de kruisiging van Jezus.

"Matth.16:21-23: 21 Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden. 22 En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden. 23 Maar Hij, Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.

Dit klinkt niet zo alsof Petrus dit als goed nieuws predikte.

"Matth.17:22-23: 22 En als zij in Galilea verkeerden, zeide Jezus tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen; 23 En zij zullen Hem doden, en ten derden dage zal Hij opgewekt worden. En zij werden zeer bedroefd.

Het "bedroefd" zijn is het tegenovergestelde van goed nieuws.

“Markus 9:30-32: 30 En van daar weggaande, reisden zij door Galilea; en Hij wilde niet, dat het iemand wist. 31 Want Hij leerde Zijn discipelen, en zeide tot hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen, en zij zullen Hem doden, en gedood zijnde, zal Hij ten derden dage wederopstaan. 32 Maar zij verstonden dat woord niet, en zij vreesden Hem te vragen.

Hoe konden de twaalven het kruis prediken als ze niet eens begrepen dat Jezus zou sterven?

“Markus 10:32-34: 32 En zij waren op den weg, gaande op naar Jeruzalem; en Jezus ging voor hen; en zij waren verbaasd, en Hem volgende, waren zij bevreesd. En de twaalven wederom tot Zich nemende, begon Hij hun te zeggen de dingen, die Hem overkomen zouden; 33 Zeggende: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en de Zoon des mensen zal den overpriesteren, en den Schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen, en Hem den heidenen overleveren; 34 En zij zullen Hem bespotten, en Hem geselen, en Hem bespuwen, en Hem doden; en ten derden dage zal Hij weder opstaan.

"Degenen die volgden waren bevreesd"angstig voor het evangelie? Goed nieuws?

“Lukas 18:31-34: 31 En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. 32 Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden. 33 En Hem gegeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. 34 En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.

Hoe konden de twaalven iets prediken dat ze niet begrepen en voor hen verborgen was?

“Lukas 24:6-11: 6 Hij is hier niet, maar Hij is opgestaan. Gedenkt, hoe Hij tot u gesproken heeft, als Hij nog in Galilea was, 7 Zeggende: De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen der zondige mensen, en gekruisigd worden, en ten derden dage wederopstaan. 8 En zij werden indachtig Zijner woorden. 9 En wedergekeerd zijnde van het graf, boodschapten zij al deze dingen aan de elven, en aan al de anderen. 10 En deze waren Maria Magdalena, en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en de andere met haar, die dit tot de apostelen zeiden. 11 En haar woorden schenen voor hen als ijdel geklap, en zij geloofden haar niet.

Ze konden natuurlijk niet prediken van de opstanding van Jezus uit de doden als zij zelf dachten dat het "nonsens" waren.

“Lukas 24:18-21: 18 En de een, wiens naam was Kleopas, antwoordende, zeide tot Hem: Zijt Gij alleen een vreemdeling te Jeruzalem, en weet niet de dingen, die dezer dagen daarin geschied zijn? 19 En Hij zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem: De dingen aangaande Jezus den Nazarener, Welke een Profeet was, krachtig in werken en woorden, voor God en al het volk. 20 En hoe onze overpriesters en oversten Denzelven overgeleverd hebben tot het oordeel des doods, en Hem gekruisigd hebben. 21 En wij hoopten, dat Hij was Degene, Die Israel verlossen zou. Doch ook, benevens dit alles, is het heden de derde dag, van dat deze dingen geschied zijn.

De reactie van deze discipelen op de kruisiging is een duidelijk teken dat het kruis niet als goed nieuws werd verkondigd.

“Joh.12:28-34a: 28 Vader, verheerlijk Uw Naam. Er kwam dan een stem uit den hemel, zeggende: En Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem wederom verheerlijken. 29 De schare dan, die daar stond, en dit hoorde, zeide, dat er een donderslag geschied was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. 30 Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mijnentwil is deze stem geschied, maar om uwentwil. 31 Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld buiten geworpen worden. 32 En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken. 33 (En dit zeide Hij, betekende, hoedanigen dood Hij sterven zou.) 34 De schare antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in der eeuwigheid; en hoe zegt Gij, dat de Zoon des mensen moet verhoogd worden?”

De schare had zeker niet verwacht dat de Messias van Israël gekruisigd zou worden, dit geeft aan dat dit niet als goed nieuws werd verkondigd.

“Joh.20:1-9: 1 En op den eersten dag der week ging Maria Magdalena vroeg, als het nog duister was, naar het graf; en zag den steen van het graf weggenomen. 2 Zij liep dan, en kwam tot Simon Petrus en tot den anderen discipel, welken Jezus liefhad, en zeide tot hen: Zij hebben den Heere weggenomen uit het graf, en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben. 3 Petrus dan ging uit, en de andere discipel, en zij kwamen tot het graf. 4 En deze twee liepen tegelijk; en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en kwam eerst tot het graf. 5 En als hij nederbukte, zag hij de doeken liggen; nochtans ging hij er niet in. 6 Simon Petrus dan kwam en volgde hem, en ging in het graf, en zag de doeken liggen. 7 En den zweetdoek, die op Zijn hoofd geweest was, zag hij niet bij de doeken liggen, maar in het bijzonder in een andere plaats samengerold. 8 Toen ging dan ook de andere discipel er in, die eerst tot het graf gekomen was, en zag het, en geloofde. 9 Want zij wisten nog de Schrift niet, dat Hij van de doden moest opstaan.

Nogmaals, hoe konden Petrus en Johannes de dood, begrafenis en opstanding van Jezus prediken als ze het niet begrepen?

Uit de tot nu toe genoemde passages blijkt duidelijk dat Jezus en de twaalf NIET hetzelfde evangelie predikten als Paulus. Maar, ze predikten wel een evangelie. Onze vertalers hebben Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes aangemerkt als "de evangeliën" met een reden. Welk evangelie predikten ze dan wel als het werk van het kruis niet het onderwerp was van hun geloof? Markus 1:14-15 zegt dat Jezus kwam prediken dat het koninkrijk nabij was en dat Israël zich moest bekeren en het evangelie geloven.

“Markus 1:14-15: 14 En nadat Johannes overgeleverd was, kwam Jezus in Galilea, predikende het Evangelie van het Koninkrijk Gods. 15 En zeggende: De tijd is vervuld, en het Koninkrijk Gods nabij gekomen; bekeert u, en geloof het Evangelie.

Het "goede nieuws" voor Israël was dat hun langverwachte Messias en Koning hier was en het koninkrijk niet ver verwijderd was om werkelijkheid te worden. Dus riepen Johannes de Doper, Jezus en de apostelen Israël op om weer in een goede relatie met God te komen door hen te vertellen zich te bekeren van hun wegen en geloven dat de Koning hier was. Dit staat bekend als "het evangelie van het koninkrijk" en dit is de uitdrukking waar de Heilige Geest voor heeft gekozen om het zo te noemen, zoals we zullen zien in al de vier evangeliën.

“Matth.3:1-2: 1 En in die dagen kwam Johannes de Doper, predikende in de woestijn van Judea, 2 En zeggende: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Het koninkrijk der hemelen is het koninkrijk dat, in de tijd van David, beloofd is aan Israël. Hier is Johannes de Doper de voorbode van het feit dat de Koning spoedig zou komen en in feite reeds was gekomen zodat Johannes zijn discipelen van zichzelf wegzond en ze naar Jezus verwees. *“Joh.3:30: Hij moet wassen, maar ik minder worden.*

“Matth.4:17 en 23:17 Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.....23 En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.

Let op wat direct samenging met het evangelie van het koninkrijk: genezing van ziekten en kwalen. Waarom al die genezingen? Ten eerste vertelt Handelingen 2:22 ons dat God Jezus heeft bekrachtigd als de uitverkoren Messias door tekenen en wonderen die Hij door Jezus deed. Er is nog een reden waarom Jezus genezende door Israël ging. Het werd door heel de Schrift beloofd dat in het koninkrijk de blinden zullen zien, de doven zullen horen en de lammen zullen wandelen. Hij presenteerde zichzelf als Koning van dit majestueuze, volkomen koninkrijk met God zelf, in de persoon van Jezus, de Zoon van God, heersende op de troon in Jeruzalem. Iedereen die de Verdrukking overleefd zal Zijn koninkrijk, in vlees en bloed, binnengaan, daarom moeten ze, zoals beloofd, genezen worden. Dat is de reden waarom genezingen geen deel zijn van Paulus zijn evangelie der genade Gods. Eén van de verborgenheden van het evangelie van Paulus, aan de Heidenen, is dat het Lichaam van Christus, gevormd uit Jood en Heiden, een hemels lichaam is. Onze sterfelijke lichamen op aarde zullen worden veranderd bij de opname om te passen bij ons eeuwig doel in de hemelse gewesten. Een grondige studie van de brieven van Paulus zal laten zien dat er voor ons geen belofte van een fysiek koninkrijk op aarde is. Ons burgerschap is in de hemel, niet in Jeruzalem - Efeziërs 1:3 en Filippenzen 3:20. Wij hebben geen belofte van genezing; wij zuchten in onszelf en wachten op de verlossing van ons lichaam bij de opname - Romeinen 8:23 en 1 Korintiërs 15:51-57. Dit betekent niet dat er vandaag de dag geen genezingen gebeuren. God geneest naar Zijn welbehagen, maar lichamelijke genezing is ons, in het Lichaam van Christus, niet beloofd als onderdeel van het Evangelie van genade zoals het was beloofd aan Israël onder het evangelie van het koninkrijk. Een andere, mogelijke, reden voor Israël om te worden genezen voor het koninkrijk is hun rol in het koninkrijk. Exodus 19 en 1 Petrus 2 beloven Israël dat ze een koninkrijk van priesters zullen zijn. Volgens Leviticus 21:17-23, mogen de priesters geen gebreken hebben. Daarom moeten de Israëlieten die het koninkrijk binnengaan in perfecte gezondheid verkeren als ze de Almachtige God zullen vertegenwoordigen onder de volken.

“Matth.9:35: En Jezus omging al de steden en vlekken, lerende in hun synagogen, en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk.

“Matth.10:5-8: 5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen. 6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israels. 7 En heengaande predikt, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. 8 Geneest de

kranken; reinigt de melaatsen; wekt de doden op; werpt de duivelen uit. Gij hebt het om niet ontvangen, geeft het om niet.

Deze passages in de Schrift zijn de sleutel tot het begrijpen van het verschil tussen het evangelie van het koninkrijk voor Israël en het evangelie der genade Gods dat Paulus, voornamelijk aan de Heidenen, predikt. Het Oude Testament, de Evangelieën en het begin van Handelingen vertellen ons dat, als de Heidenen mee wilden doen in het aanbidden van de God van Israël, ze bekeerlingen (proselieten) moesten worden. De mannen moesten worden besneden en de Heidenen moesten onderworpen worden aan de Joden. Maar Israël had zich afgekeerd van Gods verbond en nu riepen Johannes de Doper, Jezus en de twaalven ze terug, zodat Israël haar prominente taak in het koninkrijk op kon nemen als het licht van de wereld - Jesaja 49:6 en 60:1-3. De vier evangeliën zijn slechts een voortzetting van hetgeen vervolgens zou komen voor het volk Israël. Voordat een Heiden kon worden benaderd met het evangelie van het koninkrijk van Israel, moest Israël eerst geloven. Het koninkrijk werd immers beloofd aan Israël. Deze passages in Mattheüs getuigen van dit alles, en merk op dat de genezingen hun koninkrijks boodschap volgden. Dat is de reden waarom de opdracht, aan Israël, hen zei dat ze moesten beginnen in Jeruzalem, dan Judea en Samaria en vervolgens naar de volken, maar niet voordat Israël geloofde - Lukas 24:44-47 en Handelingen 1:8. We zouden de opdrachten aan de twaalf apostelen van Israël uitvoerig kunnen bespreken hoe ze passen in het boek Handelingen, maar laten we onze focus voor nu houden op de evangeliën en de brieven van Paulus.

“Lukas 8:1: En het geschiedde daarna, dat Hij reisde van de ene stad en vlek tot de andere, predikende en verkondigende het Evangelie van het Koninkrijk Gods; en de twaalven waren met Hem;

“Lukas 16:16: De wet en de profeten zijn tot op Johannes; van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd,.....”.

We zien uit de vorige passages dat het evangelie van het koninkrijk gepredikt werd en het had niets te maken met het kruis. Israël moest Jezus als Messias accepteren. Hiermee samen kwamen andere verwachtingen voor redding. We moeten niet vergeten dat de hele tijd dat Jezus rondging door Israël, en Hij het Evangelie van het Koninkrijk predikte, beide zowel Hij als Israël nog steeds onder de Wet waren, Galaten 4:4.:

“Galaten 4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

Daaruit volgt dat elke instructie betreffende het heil voor het volk Israël zijn wortels had in de Oud Testamentische Wet die aan Mozes is gegeven. Geloof het of niet, de waterdoop, zoals we zullen zien, was hier een deel van.

*“Matth.19:16-21: 16 En ziet, er kwam een tot Hem, en zeide tot Hem: Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? 17 En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Een, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden. 18 Hij zeide tot Hem: Welke? En Jezus zeide: Deze: **Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen valse getuigenis geven; 19 Eer uw vader en moeder; en: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.** 20 De jongeling zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij*

nog? 21 Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij.

Wat was het antwoord dat Jezus gaf om gered te worden? "Onderhoud de geboden". Samen hiermee moest hij alles verkopen wat hij had. Dit moet letterlijk worden opgevat, verder onderzoek van de evangeliën en het begin van Handelingen laten zien dat de discipelen dat deden.

“Matth.19:27: Toen antwoordde Petrus, en zeide tot Hem: Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd,.....?”

“Hand.4:34-35: 34 Want er was ook niemand onder hen, die gebrek had; want zovelen als er bezitters waren van landen of huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs der verkochte goederen, en legden dien aan de voeten der apostelen. 35 En aan een iegelijk werd uitgedeeld, naar dat elk van node had.

Hun bestaan was om geheel op God te vertrouwen dat Hij in alles zou voorzien. Dit is in directe tegenspraak met wat Paulus zegt wat wij moeten doen in deze tijd van genade, 1 Timotheüs 5:8.

“1Tim.5:8: Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.

“Markus 16:15-20: 15 En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen. 16 Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden. 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken, 18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden. 19 De Heere dan, nadat Hij tot hen gesproken had, is opgenomen in den hemel, en is gezeten aan de rechter hand Gods. 20 En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het Woord door tekenen, die daarop volgden. Amen.

Merk op dat de waterdoop nog steeds is vereist voor redding op grond van het evangelie van het koninkrijk. Er is niets veranderd met betrekking tot hetgeen we lezen in Marcus 1:4, Lukas 7 en elders. Er zijn er die dit deel van Markus afwijzen omdat het niet staat in sommige van de manuscripten, maar ik denk dat het thuis hoort in Markus, omdat Petrus hetzelfde predikte in Handelingen 2:37-38.

“Hand.2:37-38: 37 En als zij dit hoorden, werden zij ver슬agen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Zelfs in het begin van het boek Handelingen predikten de apostelen nog steeds het evangelie van het koninkrijk aan Israël en de waterdoop was een eis voor hun geloof, net als in de evangeliën. Het waterdoop, voor Israël, was om hen voor te bereiden op hun rol als priester in het koninkrijk. De wet eiste dat de priesters werden gewassen en dus is het geen wonder dat dit hand in hand ging met het evangelie van het koninkrijk. We zien dat genezingen ook

worden genoemd in de Mark 16 en dat komt overeen met het evangelie van het koninkrijk dat wordt gepredikt in de vier evangeliën en ook in het begin van het boek Handelingen.

“Lukas 7:28-30: 28 Want Ik zeg ulieden: Onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk Gods is meerder dan hij. 29 En al het volk, Hem horende, en de tollenaars, die met den doop van Johannes gedoopt waren, rechtvaardigden God. 30 Maar de Farizeen en de wetgeleerden hebben den raad Gods tegen zichzelf verworpen, van hem niet gedoopt zijnde.

Merk op dat het volk "God rechtvaardigde" (met andere woorden, zij geloofden God) en toonden hun geloof door zich met water te laten dopen. Dit is de rode draad door de vier evangeliën en de eerste hoofdstukken van het boek Handelingen. Israël moest zijn geloof gepaard laten gaan met de werken van de Wet, waarvan de waterdoop een belangrijk onderdeel was.

“Hebr.9:8-10: 8 Waarmede de Heilige Geest dit beduidde, dat de weg des heiligdoms nog niet openbaar gemaakt was, zolang de eerste tabernakel nog stand had; 9 Welke was een afbeelding voor dien tegenwoordigen tijd, in welken gaven en slachtofferen geofferd werden, die dengene, die de dienst pleegde, niet konden heiligen naar het geweten; 10 Bestaande alleen in spijzen, en dranken, en verscheidene wassingen en rechtvaardigmakingen des vleses, tot op den tijd der verbetering opgelegd.

De brief aan de Hebreëen werd geschreven aan de Joden om hen te smeken hun Wet te verlaten en naar de meerdere en grotere aspecten van Christus te gaan. Deze "verscheidene wassingen", baptisimos in het Grieks, maakten allemaal deel uit van de Wet. Heeft u opgemerkt dat Jezus de Farizeeërs, in een passage in Lukas, vermaant voor het niet gehoorzamen van Gods wil om gedoopt te worden? Let nu op wat Paulus schrijft in 1 Korintiërs 1:14 en 17.

“1Kor.1:14 en 17:14 Ik dank God, dat ik niemand van ulieden gedoopt heb, dan Krispus en Gajus;.....17 Want Christus heeft mij niet gezonden, om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen; niet met wijsheid van woorden, opdat het kruis van Christus niet verijdeld worde.

Paulus zegt hier dat de waterdoop de mensen afleidt van de kracht van het evangelie van het kruis. Hij dankt God zelfs dat hij niet velen heeft gedoopt. Als de waterdoop onderdeel is van onze opdracht van vandaag de dag, dan dankte Paulus God dat hij dit deel van Gods wil niet gehoorzaamde, hij gaat verder met te zeggen dat hij werd geroepen om dit evangelie te verkondigen als de Apostel der Heidenen, en niet om iemand te dopen. De waterdoop was een symbool van wat Christus voor ons zou doen door Zijn bloed. De passage in Hebreëen is duidelijk dat nu de "verschillende wassingen", die op Christus wezen, moesten verdwijnen.
Predikte Paulus dus hetzelfde als Jezus en de apostelen?

“Lukas 7:36-50: 36 En een der Farizeen bad Hem, dat Hij met hem ate; en ingegaan zijnde in des Farizeers huis, zat Hij aan. 37 En ziet, een vrouw in de stad, welke een zondares was, verstaande, dat Hij in des Farizeers huis aanzat, bracht een albasten fles met zalf. 38 En staande achter aan Zijn voeten, wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf. 39 En de Farizeer, die Hem genood had, zulks ziende, sprak bij zichzelf, zeggende: Deze, indien Hij een profeet ware, zou wel weten, wat en hoedanige vrouw deze is, die Hem

aanraakt; want zij is een zondares. 40 En Jezus antwoordende, zeide tot hem: Simon! Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak: Meester! zeg het. 41 Jezus zeide: Een zeker schuldeheer had twee schuldenaars; de een was schuldig vijfhonderd penningen, en de andere vijftig; 42 En als zij niet hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan, wie van deze zal hem meer liefhebben? 43 En Simon, antwoordende, zeide: Ik acht, dat hij het is, dien hij het meeste kwijtgescholden heeft. En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld. 44 En Hij, Zich omkerende naar de vrouw, zeide tot Simon: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot Mijn voeten gegeven; maar deze heeft Mijn voeten met tranen nat gemaakt, en met het haar van haar hoofd afgedroogd. 45 Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar deze, van dat zij ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te kussen. 46 Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar deze heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. 47 Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief. 48 En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven. 49 En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft? 50 Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.

Waarom waren haar zonden vergeven? Heeft Jezus gezegd dat hij voor haar zou sterven en door dat te geloven ze nu gered is? Nee, ze had haar Koning herkend en had dit bevestigd door haar daden. Dat was de reden waarom ze werd gered, geheel Israël moest zich realiseren dat Jezus de Messias was.

“Lukas 10:25-37: 25 En ziet, een zeker wetgeleerde stond op, Hem verzoekende, en zeggende: Meester, wat doende zal ik het eeuwige leven beerven? 26 En Hij zeide tot hem: Wat is in de wet geschreven? Hoe leest gij? 27 En hij, antwoordende, zeide: Gij zult den Heere, uw God, liefhebben, uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw kracht, en uit geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf. 28 En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doe dat, en gij zult leven. 29 Maar hij, willende zichzelf rechtvaardigen, zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste? 30 En Jezus, antwoordende, zeide: Een zeker mens kwam af van Jeruzalem naar Jericho, en viel onder de moordenaars, welke, hem ook uitgetogen, en daartoe zware slagen gegeven hebbende, heengingen, en lieten hem half dood liggen. 31 En bij geval kwam een zeker priester denzelven weg af, en hem ziende, ging hij tegenover hem voorbij. 32 En desgelijks ook een Leviet, als hij was bij die plaats, kwam hij, en zag hem, en ging tegenover hem voorbij. 33 Maar een zeker Samaritaan, reizende, kwam omtrent hem, en hem ziende, werd hij met innerlijke ontferming bewogen. 34 En hij, tot hem gaande, verbond zijn wonden, gietende daarin olie en wijn; en hem heffende op zijn eigen beest, voerde hem in de herberg en verzorgde hem. 35 En des anderen daags weggaande, langde hij twee penningen uit, en gaf ze den waard, en zeide tot hem: Draag zorg voor hem: en zo wat gij meer aan hem ten koste zult leggen, dat zal ik u wedergeven, als ik wederkom. 36 Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder de moordenaars gevallen was? 37 En hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zo zeide dan Jezus tot hem: Ga heen, en doe gij desgelijks.

Wij zien hier nogmaals dat de werken der wet vereist waren voor de Joden om "het eeuwige leven" te verkrijgen onder het evangelie van het koninkrijk. Het verhaal van de barmhartige Samaritaan is, door Jezus, gegeven als een voorbeeld voor het doen van goede werken die nodig zijn om gered te worden.

“Lukas 19:1-10: 1 En Jezus, ingekomen zijnde, ging door Jericho. 2 En zie, er was een man, met name geheten Zacheus; en deze was een overste der tollenaars, en hij was rijk; 3 En

zocht Jezus te zien, wie Hij was; en kon niet vanwege de schare, omdat hij klein van persoon was. 4 En vooruitlopende, klom hij op een wilden vijgeboom, opdat hij Hem mocht zien; want Hij zou door dien weg voorbijgaan. 5 En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende, zag Hij hem, en zeide tot hem: Zacheus! haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven. 6 En hij haastte zich en kwam af, en ontving Hem met blijdschap. 7 En allen, die het zagen, murmureerden, zeggende: Hij is tot een zondigen man ingegaan, om te herbergen. 8 En Zacheus stond, en zeide tot den Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik den armen; en indien ik iemand iets door bedrog ontvreemd heb, dat geef ik vierdubbel weder. 9 En Jezus zeide tot hem: Heden is dezen huize zaligheid geschied, nademaal ook deze een zoon van Abraham is. 10 Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te maken, dat verloren was.

Merk op dat 'redding' voor Zacheüs niet gekomen is vanwege het werk van het kruis, maar omdat hij de instructies van Jezus volgde om zich te bekeren van verkeerd te doen, hij verkocht wat hij had en omdat Hij een Jood was handelde hij in overeenstemming met Mattheüs 10:5-8.

“Joh.5:28-34: 28 Verwondert u daar niet over, want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen; 29 En zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis. 30 Ik kan van Mijzelven niets doen. Gelijk Ik hoor, oordeel Ik, en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar den wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft. 31 Indien Ik van Mijzelven getuig, Mijn getuigenis is niet waarachtig. 32 Er is een ander, die van Mij getuigt, en Ik weet, dat de getuigenis, welke hij van Mij getuigt, waarachtig is. 33 Gijlieden hebt tot Johannes gezonden, en hij heeft der waarheid getuigenis gegeven. 34 Doch Ik neem geen getuigenis van een mens; maar dit zeg Ik, opdat gijlieden zoudt behouden worden.

Johannes had getuigd dat Jezus degene was en nu stelt Jezus hetzelfde feit vast. Hij legt dan uit dat hij deze dingen zegt opdat ze kunnen worden gered; Hij zegt niets over het kruis, alleen wie Hij is. Het boek van Johannes staat boordevol met voorbeelden wie Jezus is. Het volbrachte werk van het kruis is niet het doel van het geloof in de vier evangeliën; het is Jezus Christus die moet worden aanvaard.

De fout van de christenheid is, voor het grootste deel van de afgelopen twee eeuwen, het plaatsen van het begin van het Lichaam van Christus, bij de twaalf apostelen, in het begin van het boek Handelingen. We hebben al gezien in Handelingen 2 dat de boodschap tot redding, gegeven door Petrus, hetzelfde is als in de vier evangeliën. Er was niets veranderd, tot Saulus van Tarsen wordt gered door de opgestane, opgevaren, en verheerlijkte Heer Jezus Christus die toen voortschrijdend de verborgenheden aan Paulus heeft geopenbaard. Paulus noemt het Lichaam van Christus een “verborgenheid”, verborgen in God; nooit eerder geopenbaard - zie Efeziërs 3:4-5 en Kolossenzen 1:26. Het probleem met het plaatsen van het Lichaam van Christus in Handelingen 2 is dat de gebeurtenissen allemaal geprofeteerd zijn in Joël 2, en elders, zoals dat wordt gezegd door Petrus zelf (Hand.2:16). Als de gebeurtenissen in Handelingen 2 geprofeteerd zijn, dan kunnen ze per definitie niet worden beschreven als onderdeel van de “verborgenheid”. Eveneens is de passage in Handelingen 2 een uitleg van wat in "deze laatste dagen" zou gebeuren (Hand.2:17). De laatste dagen van de kerk, het Lichaam van Christus? Hoe kan het dan dat sommigen zeggen dat het het begin is van de kerk, het Lichaam van Christus. Nee, Petrus had geen idee van het Lichaam van Christus, of van het feit dat het bijna 2000 jaar zou bestaan. Na het bestuderen van de verrezen Christus,

zoals dat wordt weergegeven in Lucas 24 en Handelingen 1, zegt Petrus dat hetgeen er gebeurd is in Handelingen 2 inderdaad de laatste dagen waren in de aanloop naar de verdrukking voor het volk Israël. Maar, voor het geval u denkt dat het kruis nu, door Petrus en de twaalf, ter redding werd gepredikt, laten we dan eens kijken naar een aantal passages in Handelingen 1 tot 8. We zullen zien wat ze predikten en verwachtten en wat ze zeiden over de dood van Jezus.

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

Predikten de apostelen nu het Evangelie der genade Gods? Waren ze nu, voor God, begonnen met het vormen van een nieuw organisme, genaamd het Lichaam van Christus bestaande uit Joden en Heidenen? Nee, ze verwachtten het koninkrijk dat aan Israël was beloofd. Dat was nadat hun ogen waren geopend voor de profetieën van Mozes, de Psalmen en de profeten - Lukas 24:44-48. Op basis van de geschriften van het Oude Testament (zie Hand.1:20) benoemden de elf een andere apostel om Judas te vervangen. Ze moesten de twaalfde troon bezetten voor het koninkrijk - Mattheüs 19:28.

“Hand.2:22-45: 22 Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet; 23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood; 24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelven dood zou gehouden worden. 25 Want David zegt van Hem: Ik zag den Heere allen tijd voor mij; want Hij is aan mijn rechter hand, opdat ik niet bewogen worde. 26 Daarom is mijn hart verblijd; en mijn tong verheugt zich; ja, ook mijn vlees zal rusten in hope; 27 Want Gij zult mijn ziel in de hel niet verlaten, noch zult Uw Heilige over geven, om verderving te zien. 28 Gij hebt mij de wegen des levens bekend gemaakt; Gij zult mij vervullen met verheuging door Uw aangezicht. 29 Gij mannen broeders, het is mij geoorloofd vrij uit tot u te spreken van den patriarch David, dat hij beide gestorven en begraven is, en zijn graf is onder ons tot op dezen dag. 30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten; 31 Zo heeft hij, dit voorziende, gesproken van de opstanding van Christus, dat Zijn ziel niet is verlaten in de hel, noch Zijn vlees verderving heeft gezien. 32 Dezen Jezus heeft God opgewekt; waarvan wij allen getuigen zijn. 33 Hij dan, door de rechter hand Gods verhoogd zijnde, en de belofte des Heiligen Geestes, ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort, dat gij nu ziet en hoort. 34 Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot Mijn Heere: Zit aan Mijn rechter hand. 35 Totdat Ik Uw vijanden zal gezet hebben tot een voetbank Uwer voeten. 36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? 38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. 39 Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen, die daar verre zijn, zo velen als er de Heere, onze God, toe roepen zal. 40 En met veel meer andere woorden betuigde hij, en vermaande hen, zeggende: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! 41 Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen. 42 En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap,

en in de breking des broods, en in de gebeden. 43 En een vreze kwam over alle ziel; en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen. 44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had.

Petrus beschuldigt Israël van moord en predikt het kruis niet als "goed nieuws" maar als een schande voor Israël en eist dat zij zich bekeren van het doden van hun Messias. Hij beveelt dan de waterdoop voor redding en bevestigt hiermee Markus 16, verder lezen we dat de gelovigen alles verkochten wat ze hadden en gingen gemeenschappelijk wonen; precies zoals dat door Jezus werd gepredikt in de evangeliën. Merk op dat Petrus, in Handelingen 1 tot 5, alleen aan Israël schrijft. Dit is in overeenstemming met Mattheüs 10; uit de opdracht gegeven in Lukas 24 en Galaten 2:7-9, blijkt duidelijk dat de twaalf, die door Jezus geroepen zijn toen Hij op aarde was, niet de apostelen van het Lichaam van Christus zijn, maar van Israël.

“Hand.3:1-26: 1 Petrus nu en Johannes gingen te zamen op naar den tempel, omtrent de ure des gebeds, zijnde de negende ure; 2 En een zeker man, die kreupel was van zijner moeders lijf, werd gedragen, welken zij dagelijks zetten aan de deur des tempels, genaamd de Schone, om een aalmoes te begeren van degenen, die in den tempel gingen; 3 Welke, Petrus en Johannes ziende, als zij in den tempel zouden ingaan, bad, dat hij een aalmoes mocht ontvangen. 4 En Petrus, sterk op hem ziende, met Johannes, zeide: Zie op ons. 5 En hij hield de ogen op hen, verwachtende, dat hij iets van hen zou ontvangen. 6 En Petrus zeide: Zilver en goud heb ik niet, maar hetgeen ik heb, dat geve ik u; in den Naam van Jezus Christus, den Nazarener, sta op en wandel! 7 En hem grijpende bij de rechterhand richtte hij hem op, en terstond werden zijn voeten en enkelen vast. 8 En hij, opspringende, stond en wandelde, en ging met hen in den tempel, wandelende en springende, en lovende God. 9 En al het volk zag hem wandelen en God loven. 10 En zij kenden hem, dat hij die was, die om een aalmoes gezeten had aan de Schone poort des tempels; en zij werden vervuld met verbaasdheid en ontzetting over hetgeen hem geschied was. 11 En als de kreupele, die gezond gemaakt was, aan Petrus en Johannes vasthield, liep al het volk gezamenlijk tot hen in het voorhof, hetwelk Salomo's voorhof genaamd wordt, verbaasd zijnde. 12 En Petrus, dat ziende, antwoordde tot het volk: Gij Israelietische mannen, wat verwondert gij u over dit, of wat ziet gij zo sterk op ons, alsof wij door onze eigen kracht of godzaligheid dezen hadden doen wandelen? 13 De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer vaderen, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem zoude loslaten. 14 Maar gij hebt den Heilige en Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u een man, die een doodslager was, zou geschonken worden; 15 En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn. 16 En door het geloof in Zijn Naam heeft Zijn Naam dezen gesterkt, dien gij ziet en kent; en het geloof, dat door Hem is, heeft hem deze volmaakte gezondheid gegeven, in uw aller tegenwoordigheid. 17 En nu, broeders, ik weet, dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten. 18 Maar God heeft alzo vervuld, hetgeen Hij door den mond van al Zijn profeten te voren verkondigd had, dat de Christus lijden zou. 19 Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, 20 En Hij gezond zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is; 21 Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw. 22 Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broederen, gelijk mij; Dien zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal. 23 En het zal geschieden, dat alle ziel, die dezen Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit den volke. 24 En ook al de

profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd. 25 Gijlieden zijt kinderen der profeten, en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaden zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. 26 God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus, heeft Denzelven eerst tot u gezonden, dat Hij ulieden zegenen zou, daarin dat Hij een iegelijk van u afkere van uw boosheden.

In deze passage zien we een aantal dingen die niet overeen komen met het Lichaam van Christus. **Ten eerste**, de twaalf praktiseren nog steeds de Wet omdat ze nog steeds het "uur van gebed" houden. **Ten tweede**, de man werd niet genezen door het kruis van Christus; hij werd genezen door de naam van Christus. Dit is precies wat Israël, volgens de evangeliën, moest geloven. **Ten derde**, beschuldigt Petrus Israël nogmaals van moord op hun Messias. Hij predikt geen geloof in het kruis, hij vertelt hen om zich te bekeren van het doden van Jezus. Het laatste zeer belangrijke, en interessante nieuws, staat in de verzen 19 en 20. Petrus biedt het koninkrijk aan Israël aan als ze zich bekeren. Dit is iets dat Paulus nooit doet in al zijn geschriften. Peter predikte Jezus volgens de profetie. Het is alleen door Paulus, dat we zien dat Christus gepredikt wordt volgens de verborgenheid - Romeinen 16:25. De verborgenheid, dat het éne nieuwe Lichaam is, bestaande uit Joden en Heidenen die zijn gered door hun geloof in het werk van het kruis - 1 Korintiërs 15:1-4.

“Hand.4:10-12: 10 Zo zij u allen kennelijk, en het ganse volk Israel, dat door den Naam van Jezus Christus, den Nazarener, Dien gij gekruist hebt, Welken God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond. 11 Deze is de Steen, Die van u, de bouwlieden, veracht is, Welke tot een hoofd des hoeks geworden is. 12 En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.

De naam van Jezus is het onderwerp van het geloof dat werd gepredikt door Petrus, niet het kruis. Zie eveneens dat Petrus Israël opnieuw beschuldigt van moord. Hij biedt geen heil aan door middel van het kruis.

“Hand.5:27-31: 27 En als zij hen gebracht hadden, stelden zij hen voor den raad; en de hogepriester vroegde hun, en zeide: 28 Hebben wij u niet ernstiglijk aangezegd, dat gij in dezen Naam niet zoudt leren? En ziet, gij hebt met deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van dezen Mens over ons brengen. 29 Maar Petrus en de apostelen antwoordden, en zeiden: Men moet Gode meer gehoorzaam zijn, dan den mensen. 30 De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout. 31 Deze heeft God door Zijn rechter hand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israel te geven bekering en vergeving der zonden.

Na het luisteren naar de apostelen die predikten over Jezus, hoorde de Raad de prediking van het kruis aan als een beschuldiging en niet voor redding. We zien ook dat Petrus nog steeds doeld op de boodschap van het koninkrijk als hij spreekt over het doel van de opstanding van Jezus: “om Israel bekering te geven .”

“Hand.7:51-52: 51 Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij. 52 Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt.

Stefanus beschuldigt de leiders van Israël van moord op hun Messias. Hij predikt niet het kruis als middel om gered te worden. Hij predikt het juist als de ondergang van Israël. Dit is ongeveer één jaar na de opstanding - Lukas 13:6-9.

De twaalf predikten de opstanding, maar niet als een middel tot redding. Paulus vertelt ons dat de opstanding de hoop van Israël was. Natuurlijk was het dat; want zonder dat was hun Messias gewoon een andere dode profeet. Dat is hoe en waarom de opstanding werd gepredikt door Petrus en de twaalf, en niet als een object van hun geloof zoals het wordt verkondigd door Paulus.

De twaalf predikten het kruis, maar als een object van schaamte. Want hun Wet legt uit: "vervloekt is een ieder die aan het hout hangt". Dat is de reden waarom Paulus ons in 1 Korintiërs vertelt dat het kruis een struikelblok is voor de Jood. Zij predikten het kruis niet om gered te worden. In feite wordt het woord bloed, in het boek Handelingen, niet genoemd als middel tot vergeving tot in Handelingen 20:28 en niet door de twaalf, het was door Paulus. Het is niet eerder totdat Petrus een ontmoeting heeft gehad met Paulus en hij deze dingen "*welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan*" (2 Peter 3:15-16) aan Petrus heeft uitgelegd, dat lezen we in 1 Peter 1:17-19 dat redding werd gekocht door: "*door het dierbaar bloed van Christus*". Dit is niet gepredikt door Johannes de Doper, Jezus of de apostelen in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes of in Handelingen. Het is voor het eerst gepredikt door Paulus, die kreeg deze speciale boodschap voor het hedendaagse Lichaam van Christus - Efeze 3:1-8 en Kolossenzen 1:24-26.

Het is Paulus die het kruis als "goed nieuws" predikt. Zoek de volgende passages op in de brieven van Paulus en u zult steeds tegenkomen: "Christus en Die gekruisigd" als "goed nieuws" - Romeinen 3:25 en 5:9; 1 Korintiërs 1:18, 21 en 23; 1 Korintiërs 2: 2; Galaten 6:14; Efeziërs 1:7 en 2:13 en Kolossenzen 1:14 en 20.

Predikten Jezus en Paulus hetzelfde evangelie? De Jezus van de vier evangeliën predikte niet het kruis als het goede nieuws voor Israël. De opgevaren en verheerlijkte Heer Jezus Christus predikt vandaag verlossing door zijn kruis en opstanding voor iedereen. Alhoewel het tot ons is gekomen door de pen van de apostel Paulus.

Wanneer de gemeente zich de bijzondere openbaring begint te realiseren, die alleen aan de apostel Paulus is geopenbaard, dan zal de ware de eenheid in het lichaam worden verwezenlijkt.

Dit artikel is geschreven door Paul D. Pedro, Oakdale, Minnesota